

Ὁ Ἰ. Κυρίῳ Κουζ. Φρασίτης. ΟΡΦ

ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΩΝ ΧΕΛΔΡΑΙΧ

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ.

Ἀνταπάντησις πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ ΦΟΝ Χελ-
δραίχ ἀνυπόστατον δικαιολόγησιν περὶ
τῶν τοῦ Μουσείου.

ΥΠΟ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΟΡΦΑΝΙΔΟΥ

(Ἐφόρου τοῦ Μουσείου)

«Ἐσεῖρ' ὁ κλέπτης τὴν φωνὴν νὰ φύγ' ὁ οἰκοκύρης.»
(Παροιμία Λαοῦ)

Τάδε λέγει Θεόδωρος Ὀρφανίδης τοῖς ἐντευξομένοις.

Οὐδεὶς ποτὲ ἐν τῷ κόσμῳ ἄξιος κρεμάλας ἐκρεμάσθη χω-
ρὶς νὰ εἴπῃ λόγους τινας, ὅπως πείσῃ τὸν κόσμον ὅτι εἶναι ὁ
ἀδάμας τῆς τιμιότητος καὶ ὁ μαργαρίτης τῆς ἀρετῆς.

Καὶ ὁ Θεόδωρος Χελδραίχ ὑπογράφας, ὡς ὑπεύθυνος συν-
τάκτης, φυλλάδιόν τι, κατ' αὐτὰς δημοσιευθὲν, πιστεύει, ἢ,
μᾶλλον εἰπεῖν, θέλει νὰ κάμῃ τοῦς ἄλλους νὰ πιστεύσωσιν
ὅτι ἀπὴν τῆ σε δ ἦθ εν εἰς ὅσα ἐγὼ ἐξέθεσα περὶ Μου-
σείου δι' ἀριθμῶν καὶ ψήφων.

Αὐτὸς εἶπεν· «Θεόδωρος κατὰ Θεοδώρου, καὶ φυλλάδιον
κατὰ φυλλάδιον! λοιπὸν, εἴμεθα εἰς ἐξίσωσιν.»

Ἐγὼ τῷ ἀπαντῶν ἔνοχος κατὰ εἰσαγγελέως, καὶ ψεῦδος
κατ' ἀληθείας! καὶ ποτὲ δὲν θέλομεν ἔλθει εἰς ἐξίσωσιν.

Τὸ φυλλάδιόν του εἶναι ἀντιγραφή τῶν γελοίων καὶ ἀδι-
καιολογήτων προφάσεων ὅσας ἐξέθεσεν ἐγγράφως ἐνώπιον
τῆς Συγκλήτου, ἀνακριθεὶς τὴν 24 Ἰουλίου, καὶ εἰς ἄς ἀπὴν-
τησα τὴν 28 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀναιρέσας ἄρδην λέξιν
πρὸς λέξιν, καὶ παράγραφον πρὸς παράγραφον αὐτάς. Ἄλλ'
ἐπειδὴ τὴν ἐκθεσίμ μου ταύτην, μὴ δημοσιευθεῖσαν, ἀγνοοῦσιν
οἱ τυχὸν ἀναγνόντες τὸ φυλλάδιόν του, ἐπιχειρῶ, λίαν συν-
τόμως, ν' ἀπαντήσω εἰς τινὰ μόνον κεφάλαιά του διὰ σατα-
νικῆς ψευδολογίας ἐξυφασμένα.

Καὶ διὰ μὲν τὰς ὕβρεις, ἃς μοὶ ἐπιδαφιλεύει ὁ καλῶς ἀναθεοραμμένος αὐτὸς κύριος, δὲν καταδέχομαι νὰ τῷ ἐπιστρέψω ἀντίγραφον μὲ ἐπισημειώσεις ἴσον καὶ ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ. Ἰελοῦ ὅμως διότι ὠνόμασε τὸ περὶ καταστάσεως τοῦ φυσιογραφικοῦ Μουσείου φυλλάδιόν μου, λίθελλον!

Ἦξευρα ὅτι εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς σοφιστείας δύνανται καὶ ὁ κινῆτος χαιρετισμός, παρεξηγούμενος, νὰ θεωρηθῆ λίθελλος· πρώτην ὅμως φράσιν ἀκούω ὅτι οἱ ἀριθμοὶ, καὶ οἱ λογαριασμοὶ, λαμβάνουσι τὸ ὄνομα τοῦτο.

Σοφὸς τις ἀνὴρ ἔλεγεν ὅτι, ἐὰν οἱ λοιποὶ Πλανῆται κατοικούνται, καὶ οἱ κάτοικοί των, καὶ πάντα τὰ ἐπ' αὐτῶν ὄντα, καὶ αἱ γνώσεις, δύνανται νὰ ᾖναι διάφορα τῶν ἐπὶ τοῦ πλανῆτου τῆς γῆς. Πλὴν τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν μαθηματικῶν ἐν γένει. Ὁ γνωστὸς ὅμως καὶ εἰς τὰ δύο ἡμισφαίρια τῆς Ἐλπίδος σοφός, ὀνομάζει τοὺς ἀριθμοὺς λίθελλοις!

Ἄλλ' ἃς ἔλθω εἰς τὰς κυριωτέρας ψευδολογίας του.

α.) Δι´χυρίζεται ὁ Δρ Χελδραΐχ, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς ἦτον ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἀπαντῶ, ὅτι, ἐὰν τοῦτο ἦτον ἀληθές, δὲν θὰ κατετίθεντο δὴ ὡ ἐκθέσεις, ἀντιθεταὶ πάντῃ, εἰς τὴν Σύγκλητον, προελθούσαι ἐκ τῆς διαφωνίας τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς. Τὸν πληροφορῶ δὲ ὅτι, καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν εὐνοϊκωτέραν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀναγνωρίζεται ὅτι ἐδηλητηρίασε τὴν Βοτανικὴν του συλλογὴν αὐθαίρετως, καὶ ὅτι καὶ πῶς ἔκαμεν ἐμπόριον φυσιογραφικῶν ἀντικειμένων. Ὁ ἀξιοτιμὸς κύριος Οἰκονομίδης δὲν ἐδύνατο, βεβαίως, νὰ λησμονήσῃ ὅτι ἐδρεύει παρά τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ. Τὸν πληροφορῶ προσέτι ὅτι, ἀμφότεραι αἱ ἐκθέσεις δὲν ἦσαν ἀποτέλεσμα, ἀλλ' ἀπλάι γνώμοδοτήσεις, τὴν δὲ ἀπόφασιν ἔμελλε νὰ φέρῃ ἡ Σύγκλητος, ἥτις δυστυχῶς διχασθεῖσα δὲν τὴν ἐξέδωκε. Διὰ δὲ τῆς ἄλλης ἐκθέσεως ἀναγνωρίζεται ἡ κακὴ τοῦ Μουσείου κατάστασις, καὶ τὰ ὅσα κατήγγειλα, καὶ ἐπιφέρεται ὡς συμπέρασμα ὅτι διὰ νὰ περικυβηθῇ ἡ ἀνάκρισις πρέπει πρὸ πάντων νὰ ἐξελεγχθῶσιν οἱ λογαριασμοὶ αὐτοῦ. Πραχκαλῶ τὸν κύριον Χελδραΐχ νὰ δημοσιεύσῃ ἀντὸν συμφέρῃ καὶ τὰ δὴ ἔκθεσις. Τοῦτο ἔπρεπε νὰ πράξῃ, καὶ οὐχὶ νὰ χέγγῃ λό-

γους κενούς ὅπως σχηματίση ἀμφιβολίαν τινά εὐνοϊκῆν, ἀλλὰ πρόσκαιρον, ὑπερὺν αὐτοῦ.

β.) Ὁ κύριος ΦΟΝ Χελδράιχ βεβχισὶ τοὺς ἀναγνώστας του, ὅτι τὰ φυσιογραφικὰ ἀντικείμενα τοῦ Μουσείου ἔχρυσι τὰ ὀνομαστικὰ δελτία τῶν Ἀπαντῶν.

Ἐλησμώνησεν, ὁ εὐλογημένος, ὅτι ἐνώπιον ὅλης τῆς ἐπιτροπῆς ἐρωτηθεὶς παρὰ τοῦ κυρίου Βουτάκη διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ὀνομαστικῶν δελτίων ἐπροσέειπεν ὅτι τὸν ἐμπόδισεν ὁ κύριος Μητσόπουλος εἰς τοῦτο. (Διότι πᾶν ὅ,τι δὲν δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὸ φερτόναι εἰς τὸν κύριον Μητσόπουλον ὁ εὐσυνείδητος.) Ἐλησμώνησεν ὅτι τὴ Μουσείον εἶδεν καὶ ὁ ὑπουργός, καὶ ἄλλα ὑψηλῆς περιωπῆς πρόσωπα, καὶ οὐδὲν ὀνομαστικὸν δελτίον ἀνέγνωσαν ἐν αὐτῶ. Παρακλιῶ δὲ τοὺς ἔχοντας ὀφθαλμοὺς νὰ μεταβῶσιν ἐπιτοπίως διὰ νὰ πληροπορηθῶσι τὴν ἀλήθειαν, ὡς τὴν ἐπληροπορήθη ὁ λόκληρος ἡ Σύγκλητος, προσκληθεῖσα παρ' ἐμοῦ. Πρὸ τινων ὕμῳς ἡμερῶν μετὰ τῆς ἐπιπέρας ἕως ἔθεσεν ὀλίγα κηρογεγραμμένα χαρτῖα, πρὸς τὴν βίβλιν πτηνῶν τινῶν. Ἐξ ἐρωτηθεῖσι δὲ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Μουσείου περὶ τοῦ πόθεν ταῦτα ἐτίθησαν, καὶ εὗρισκται ἡ ἀλήθεια.

γ.) Ὁ Κύριος ΔΒ Χελδράιχ λέγει ὅτι ἐξ 99 πτηνῶν ζητηθέντων παρ' ἐμοῦ ὀνομαστικὰ κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ Μουσείου, δὲν ἔλειψαν τὰ 50 ἀλλὰ μόνον 11. Ἀπαντῶ.

Ὅτι ἐνώπιον πλήρους τῆς ἐπιτροπῆς ζητηθέντα τὰ 50 πτηνὰ δὲν εὗρέθησαν! ὅτι ἰδιόχειρὶ τοῦ Κυρίου Βυσάκη, καὶ τοῦ Κυρίου Κυριακοῦ, ἐσημειοῦντο τὰ ἐλλείποντα ἐπὶ τοῦ καταλόγου μου, καὶ ἐπὶ τῶν ἰδίων ἀπομνημονευμάτων, ἅπερ ἐλάμβανον οὗτοι. Τὸν κατάλογον τοῦτον ἔχω καὶ οἱ κύριοι οὗτοι δὲν δύνανται ν' ἀρνηθῶσι τοὺς ἰδιοχείρους χαρακτῆράς των. Ἐκτός ἐάν καὶ αὐτῶν, ἢ πρὸς διασάφησιν πάσης ἐξελέξεως ἐπισημειώσις θεωρηθῆ ἢ πρωτοφανὲς εἶδος πλαστογραφίας, ὡς οἱ εὐσυνείδητοι ὑπερασπισταὶ τῶν καταχρήσεων κλάττουσιν. Προσθέτω δὲ ὅτι μόνον οἱ ἐλλείποντες γυπᾶστοι ἔχουσιν ἄξιαν δραχμῶν ἐξακοσίων περίπου. Ὁ Κύριος Χελδράιχ, ὡς πληροφοροῦμαι, νυχθημερῶν καταγίνεται ζητῶν πτηνὰ ἐκ τῶν ἔλλει-

πόντων ειδῶν, ἵνα ἀντικαταστήσῃ ταῦτα, ὅπως κατώρθωσεν ἡ ἀντικαταστήσῃ καὶ τοὺς 30 κ α ρ ά β ο υ ς τ ο ῦ Ἄ δ ῶ ν ι δ ο ς, παρουσιάσας μάλιστα καὶ 14 περισσότερον! Μάτην ὅμως κοπιᾷ, διότι ἐγὼ κρατῶ σημείωσιν ἀκριβῆ περὶ τοῦ πότε εἰσέρχεται πᾶν ἀντικείμενον, καὶ διὰ μαρτύρων θέλω ἀποδείξει πᾶσαν ἀπατηλὴν ἀντικατάστασιν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι.

δ.) Ὁ Κύριος ΦΟΝ Χελδράϊχ μᾶς καθησυχάζει λέγων, ὅτι πάντα τὰ ἐν τῷ Μουσεῖῳ εἶναι εἰς καλὴν κατάστασιν. Ἄπαντῶ.

Εἶθε νὰ ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν· δυστυχῶς ὅμως τὸ πρᾶγμα ἔχει ἀντιθέτως. Ὁλόκληρος ἡ Σύγκλητος προσκληθεῖσα τὴν 5ην Αὐγούστου εἶδε καὶ ἐμαρτύρησεν τὴν φθορὰν τῶν καταφθαγέντων πολυτίμων ἐντόμων μας (τὰ ὁποῖα ὅμως μετὰ 2 ἡμέρας ἐρρίφθησαν παρὰ τοῦ Χελδράϊχ, καὶ ἐσπευσμένως ἐκαθαρίσθησαν, ἢ παρ' ἄλλων κατ' ἐπίδειξιν ἀντεκατεστάθησαν) ὁ λέων, τὸν ὁποῖον πρό τινων ἡμερῶν ἐκήρυττεν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς εἰς λ α μ π ρ ἄ ν κ α τ ἄ σ τ α σ ι ν ! Τώρα ὁμολογεῖται παρ' αὐτοῦ ἐ φ θ α ρ μ ἔ ν ο ς π τ α ἰ ο υ σ ι ν ὅ μ ω ς, λέγει, οἱ δικασταὶ τῆς Εὐρώπης εἰς τοῦτο, ἕως διότι ἐάν ἐταριγεύετο παρὰ τοῦ κ η π ο υ ρ ι κ ο ῦ ἐ ρ γ ἄ τ ο υ Γουκλιάρδη δὲν θὰ ἐφθίετο. Πλείστα πτηνὰ, καὶ ζῶα, εἰσὶν εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν, μόλις ἀποκτηθέντα, ἐν ᾧ εἰς τὰ Μουσεῖα τῆς Γαλλίας, Ἰταλίας, καὶ Γερμανίας, ἀπαντᾷ τις φυσιογραφικὰ ἀντικείμενα φυλαττόμενα πρό πολλῶν αἰῶνων ἀνέπαφα.

ε.) Ὁ κύριος ΔΕ Χελδράϊχ, διατείνεται ὅτι τὰ ἀγορασθέντα ἐν τῷ Μουσεῖῳ, ἠγοράσθησαν νομίμως, καὶ κατὰ τὸν Κανονισμόν! ἀπαντῶ.

Ὅτι ἐνὸς μὲν μου παρουσιάσῃ τὰς ἀπαιτούμενας παρὰ τοῦ Κανονισμοῦ ἀδείας τοῦ ὑπουργείου διὰ τὴν ἀγορὰν παντὸς ἀντικειμένου ὑπερβαίνοντος τὰς 100 δραχμάς, θεωρῶ καὶ ἐγὼ καὶ πᾶς τις οὐχὶ μόνον π α ρ α ν ὀ μ ο υ ς ἄ λ λ ἄ καὶ ὑ π ὀ π τ ο υ ς τὰς ἀγοράς αὐτάς, συμποσομέναις εἰς δρ. 8,879,60. Θεωρῶ δὲ ὑπεύθυνον αὐτὸν, καὶ οὐχὶ τὸν ἔφορον. Οἱ ἔφοροι εἶναι σκιά ἐνώπιόν του.

Διὰ τὴν ἐννοήσῃ δὲ καὶ ὁ ἴδιος ὅτι καθίσταται γελοῖος, κάμνω μίαν ἀπλὴν ἐρώτησιν. Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ κανονισμοῦ, τὸ ἐ-

πιτρέπον τὰς ἀγοράς, λέγει ὅτι δι' αὐτὰς ἀκούεται καὶ ἡ γνώμη τοῦ ἐπιμελητοῦ. Τὸν ἐρωτῶ, λοιπὸν, ποίαν γνώμην ἔδωκεν ὅταν ἐπώλησε τὰ ἐντόπια καὶ ξένα κογχύλια τοῦ ἀντι δρ. 407, 50 λεπτῶν ; Ποίαν συμβουλήν ἔδωκεν εἰς τὸν ἔφορον, ὅταν ἡ αὐταδέλφη του ἐπρόκειτο νὰ πωλήσῃ τὰ ὀρυκτὰ τῆς ἀντι δραχμῶν 236 καὶ 17 ! (Οὐ μάλιστα τὴν ἀκρίθειαν αὐτὴν τῶν 17 λεπτῶν !) Τί ἐσυμβούλευσεν ὅταν ἡ σύνοικος καὶ σύντροφός του Γουκκιάρδης ὁ ταριχευτής, ἐπώλησεν ἓν δέρμα λάμα καὶ τινα πτηνὰ τῆς Ἰταλίας ἀντι δραχμῶν 318 καὶ 18 !! λεπτῶν. Αἱ γνώμαί του ἦσαν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ ἀγοραστοῦ, ἦτοι τοῦ Μουσείου, ἢ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ πωλητοῦ, ἦτοι τοῦ Χελδραΐχ, τῆς ἀδελφῆς του, καὶ τοῦ Γουκκιάρδη ; Ὡς τί ἐκλαμβάνει ὁ κύριος Χελδραΐχ τοὺς Ἑλληνας, τὸ ὑπουργεῖον, καὶ τὴν Σύγκλητον τοῦ Πανεπιστημίου, τολμῶν νὰ λέγῃ τοιαῦτα ληρήματα ;

Σ'.) Ὁ κύριος ΦΟΝ Χελδραΐχ, λέγει, ὅτι δὲν ἔκαμεν ἐκδρομὰς διότι δὲν ὑπάρχουν χρῆματα. Τῷ ἀπαντῶ ὅτι 1000 δραχμὰς ἤθελεν εἶχει δι' ἐκδρομὰς, μόνον ἐὰν δὲν ἐπώλει τὰ κογχύλια τοῦ αὐτοῦ, τὰ ὀρυκτὰ τῆς ἡ ἀδελφῆς του, καὶ τὸ δέρμα τοῦ λάμα (τὸ ὅποιον ἐπι πενταετίαν σήπεται ἄχρηστον μετὰ τῆς καμηλοπαροδάλλου) ὁ Γουκκιάρδης του. Καὶ πόσα ἄλλα χρῆματα ἤθελον ὑπάρχει πρὸς τοῦτον τὸν ἰερὸν σκοπὸν, ἐὰν δὲν ἐδαπανῶντο ἐφ' ἃ μὴ δεῖ !

Ζ'.) Ὁ κύριος ΔΕ Χελδραΐχ μᾶς βεβαιεῖ, ὅτι δὲν ἐδαπανήθησαν δραχ. 2274 καὶ 67 λεπτά δι' ὑέλους ἐρυκρίων, ὡς εἰς τὴν ἀπὸ 24 Ἰουλίου ἐκθεσίν μου ἀνέφερον πρὸς τὴν Σύγκλητον, ἀλλὰ μόνον δραχ. 1112, 29. ἀπαντῶ. — Ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ στιγμή τῆς ἐξελέγξεως τῶν λογαριασμῶν θέλωμεν ἰδεῖ τίς γνωρίζει καλλήτερον τὴν ἀριθμητικὴν ἐγὼ ὅμως ἐπὶ τοῦ παρόντος τῷ κάμῳ μίαν παρατήρησιν, καὶ μίαν ἐρώτησιν ἢ παρατήρησις εἶναι ὅτι πάντα τὰ παλαιὰ ἐρμάρια (τὸν ἀριθ. 19) εἶχον, καὶ ἔχον τὰς ὑέλους τῶν ἡ δ' ἐρωτήσεσίς μου, ἀπλουστάτη αὐτὰ, ἔχει οὕτως. Ἀφ' οὗ κατεσκευάσθη τὰ δύο πρῶτα ἐρμάρια ἐξ ἀπλοῦ ζύλου ἀντι δρ. 300 ἕκαστον εἰς τὸν Γερμανὸν Scheiberling μὲ τὰς ὑέλους τῶν καὶ τὰ σίδηρά τῶν (ὡς διαλαμβάνει ἡ ἀπόδειξις) διατὶ κατεσκευάσθη τὰ αὐτὰ ἐρμάρια κατόπιν εἰς τὸν

Βουκόφτην του πάλιν ἀντί δραχ. 300 ἄνευ τῶν ὑέλων τῶν, καὶ ἐπληρώσθημεν δι' ὑέλων ἐκάστου ἐργαρίου δραχ. περίπου ἑκατόν. Τί θὰ εἰπῆ τοῦτο; καὶ διατί περὶ τοῦτου δὲν δικαιολογῆται; Διατί δὲν λέγει γὰρ περὶ τῆς κατασκευῆς τῶν ἐργασιῶν ἐν τῷ Μουσείῳ, κατὰ τὸν νόμον, διὰ διαγωνισμοῦ μειοδοσίας τῶν ἐν Ἀθήναις ξυλουργικῶν κατασκευαστῶν; Ἐὰν ὁ ὑπουργὸς ἐνεργῆται ἀνάκρισιν νέαν, καὶ ἐξετασθῶσι μάρτυρες, θέλουσι κατατεθῆ ὡς πρὸς τοῦτο τὸ κεφάλαιον τῶν ὑέλων. *Μαγ περιεργα πράγματα, ἅπερ ἡ γὰρ ἄντι μέχρι τῆς γῆς.*

4.) Ὁ Κύριος ΦΟΝ Χελδράϊχ πιστεύει, ἐν τῇ ἀφιλοεοδείᾳ του, ὅτι δὲν ἐδαπάνησεν εἰς ἀγορὰν πνευμονίων πικρὴν διατροφήν πτηνῶν δραχ. 236, 63 καὶ εἶναι σχεδὸν βεβαίως ὅτι ἐνόθευσα! (sic) τοὺς λογαριαμοὺς πρὸς τοῦτο. Δὲν τὸν ὀνομάζω χαλκοπρόσωπον, διότι τοῦ ἀνήκει ἄλλο ἐπίθετον. *Ἴδού τὰ ἀποδεικτικὰ μὲ τοὺς ἀριθμοὺς των!*

1860.	Τροφὴ βίου	δρ.	18, 25
1862.	Ἀποθέσει 98 διὰ τροφὴν πτηνῶν	»	10, 75
»	» 103 ὄμ.	»	10, 30
»	» 106 ὄμ.	»	8.
»	» 113 ὄμ.	»	10, 30
»	» 123 ὄμ.	»	10.
»	» 125 ὄμ.	»	10, 50
»	» 130 ὄμ.	»	10, 50
»	» 138 ὄμ.	»	10.
»	» 146 ὄμ.	»	10, 95
»	» 150 ὄμ.	»	10, 50
»	» 156 ὄμ.	»	10, 75
»	» 162 ὄμ.	»	10, 50
1863.	» 63 Τίτος Βοργίνης.		
	(polmone per i ucelli!)		10, 15
»	» 67 ὄμ.	»	10, 80
»	» 68 ὄμ.	»	10, 75
»	» 70 ὄμ.	»	10, 50
»	» 75 ὄμ.	»	10, 70
»	» 80 ὄμ.	»	5, 40
»	» 84 ὄμ.	»	7, 40
»	» 89 ὄμ.	»	4, 95

Μετασφραγίσαι . . . . . Λο 911 08

		Μεταφορά	211.95
»	»	95 δμ.	» 5.63
»	»	98 δμ.	» 5.35
»	»	100 δμ.	» 8.50
»	»	105 pesce per un pelecano	8.50
		δμ.	» 4.90
		<hr/>	
		Τὸ ὅλον δραχ.	241, 83

Τῶ ὄντι! ἀφιλοκερδέστατε ΦΟΝ Χελδραΐχ. ἐνόθευσα τοὺς λογαριασμοὺς, διότι ἀντὶ δραχμῶν 244, 83 λεπτῶν, ἐτυπώσα, κατὰ λαθὸς, ὅτι ἐδαπάνησες εἰς ἀγορὰν πνευμάτων, καὶ ἰχθύων! πρὸς διατροφήν πτηνῶν, δραχ. 236, 33 ἤτοι δραχ. 9, 50 ὀλιγώτερον.

Σημειωτέον ὅτι τὰ ἀποδεικτικά ταῦτα δὲν εἶναι ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν κρεωπωλῶν καὶ ἀλιέων, ἀλλὰ παρὰ τοῦ Τίτου Βοργίνη, τοῦ ἀξίου αὐτοῦ νέου, τοῦ ὁποίου τὴν ἀπώλειαν θρηνεῖ δικαίως! ὁ Χελδραΐχ.

Ἄλλ' ἄς ἔλθω εἰς τὰς ἀληθείας Ἰουδαϊκὰς καὶ σπουδαιότερας τῶν ψευδολογιῶν του.

θ'). Ὁ Κύριος ΔΕ Χελδραΐχ προμαρτυρεῖται ὅτι τὴν Βοτανικὴν συλλογὴν του ἐδηλητήριασε δι' ἀδείας μου ἐπὶ τῶ ὄρω του ἢ ἀφήτη εἰς τὸ Μουσεῖον τὰ διπλᾶ τῆς συλλογῆς του φυτά.

Ἐλεεινολογῶ τῇ ἀληθείᾳ τὸν ἄνθρωπον! αὐτὸς ἀνακριθεὶς κατέθεσεν ὅ,τι καὶ εἰς ἐμὲ εἶπε, ὅτε ἀνεκάλυψα τὸν δόλον δι' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Παρσκευοπούλου, ἢ Σμυρνιατοπούλου οὗτινος τὴν μαρτυρίαν ἐπικαλεῖται· δηλαδὴ, ὅτι ἐδηλητήριασε τὴν συλλογὴν του, διότι εὔρεν ἐρογάτην πρὸς τοῦτο ἐπιτήδειον, ἀλλ' ὅτι θέλει πληρώσει τὰ δαπαρηθέντα. Αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, κατόπιν, ἐνώπιον τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον, περὶ ταύτης τῆς δηλητηριάσεως (καὶ ἐπικαλοῦμαι τὴν ἀψευδῆ μαρτυρίαν τῶν Κυρίων Οἰκονομίδου καὶ Βουσάκη) πάλιν ἐβωλόγησεν ὅτι ἐδηλητήριασε τὴν συλλογὴν του, ἀλλ' ὅτι εἶναι πρόθυμος γὰρ πληρῶσῃ τὰ δαπαρηθέντα.

Ἄλλ' αὐτὸς ὁ ἴδιος μετ' ὀλίγον, ἀγνοῶ τίνι τρόπῳ μεταμεληθεὶς, ἢ κακῶς συμβουλευθεὶς, ὅτε ἐνώπιον τῆς Συγκλήτου ἀνεκρίθη κατὰ τὴν 24 Ἰουλίου, εἶπε τὸ ἐπίνοημά τοῦτο τῆς διὰ διπλῶν πληρωμῆς, ὅπερ πολλὰ βραδέως καὶ

εις ἐμὲ αὐτὸν ἐπρότεινεν, ἀλλ' ὅπερ ἀπέρριψα, διότι τὸ ἐθεώρουν εἶδος βεβιασμένης καὶ κατ' ἀνάγκην ἀγορᾶς.

Πρὸς τὸ πασίγνωστον ἱστορικὸν αὐτῆς τῆς δηλητηριάσεως, ἣτις ἐγένετο καὶ ἡ κυριωτέρα τῆς καταγγελίας μου ἀφορμὴ, ἰδοὺ τί ἀπήντησα ἐνώπιον τῆς Συγκλήτου, μόλις ἔλαβον γνῶσιν τῆς ἀντιφατικῆς μετὰ τὰς πρώτας του καταθέσεις, ταύτης προφασιολογίας του, καὶ παρακαλῶ τὸν ἀναγνώστην νὰ προσέξῃ καλῶς εἰς ταῦτα, διὰ νὰ ἐννοήσῃ καὶ τὴν μετὰ στόμφου, καὶ ἀναιδείας κηρυχθεῖσαν πλαστογραφίαν δημοσίων ἐγγράφων ! καὶ κρίνῃ περὶ τῆς ἠθικῆς τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ καὶ τῶν προστατῶν του.

— « Ἐγὼ εἶμι δειγμάτων φυτῶν (ἔγραψα καὶ ἀνέγνων εἰς » τὴν Σύγκλητον τὴν 28 ΙΟΥΛΙΟΥ 1865) ὅσα δὲν εἶδεν » οὐδὲ κατ' ὄναρ ὁ Κύριος Χελδράϊχ· ἡ συλλογὴ μου συμ- » περιλαμβάνει τοῦλάχιστον 160,000 δειγμάτων, ἄνευ » τῶν διπλῶν ἐκ τῆς αὐτῆς θέσεως συλλεχθέντων. Δὲν ἡ- » δυνάμην, λοιπὸν, νὰ ὠρελήσω τὸν ἐαυτὸν μου κατὰ προ- » τήμην, καὶ νὰ εὐλογήσω κατὰ τὴν παροιμίαν, πρῶτος » ἐγὼ τὰ γένειά μου, καὶ ἔπειτα νὰ ἐπιτρέψω νὰ εὐλογη- » θῶσι τὰ τοῦ Χελδράϊχ, ἐὰν εἶχα τὴν διάθεσιν νὰ κάμω » ταύτην τὴν συμφέρουσαν ἀνταλλαγὴν, ἣ καὶ καταχρησῶν » τινά ; »

« Σὰς κάμω ἐπὶ τέλους τὰς ἀκολούθους σχετικὰς παρα- » τηρήσεις, ἀν καὶ τὰς θεωρῶ περιττάς, διότι, ὡς ἄνθρωποι » ἔχοντες νοῦν καὶ φρένας, θέλετε τὰς κάμει οἰκοθεν. »

« Ἐὰν συνεφώνησα μετ' αὐτοῦ νὰ δηλητηριάτῃ τὴν συλ- » λογὴν τοῦ δαπάνη τοῦ Μουσείου, καταθέτων τὰ διπλᾶ » αὐτῆς, ἔπειτα ὅτι ἐθεώρουν τοῦτο συμφέρον τοῦ Μουσείου· » διατὶ, λοιπὸν, τὸν κατεμήνυσα ; »

« Ἐὰν ὑπῆρχεν ἡ συμφωνία αὕτη μεταξύ μας, διατὶ με- » τέφερον αὐτὸς ἐκ γένου ἀπὸ τοῦ Μουσείου εἰς τὸν οἶκόν » του, τὰ διπλᾶ τῆς συλλογῆς του φυτὰ, καὶ δὲν με ἔ- » κραζε νὰ μοὶ τὰ παραδώσῃ ; καὶ ἐὰν ἐδυστρόπου, διατὶ » δὲν ἀνεφέρετο αὐτὸς εἰς τὴν Πρυτανείαν διὰ νὰ ᾖναι ἐκτὸς » πάσης μομφῆς ; Διατὶ, τέλος, ἀπὸ τῆς δηλητηριάσεως » μέχρι τῆς σήμερον, ἤτοι μετὰ τρεῖς καὶ ἡμισυ ἔτη, ἀκόμη » δὲν τὰ κατέθεσεν ; Διατὶ δὲν ἀναφέρωνται εἰς τρεῖς περὶ » προσθηκῶν τοῦ Μουσείου ἀναφορὰς πρὸς τὸ ἵπουργεῖον, »

» ἐν αἷς συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ἐντομίδιον τὸ βιοῦν ἐν
» τινι ἰχθύϊ; Τί δὲ ἀποδεικνύουσιν ὅλα ταῦτα εἰμὴ τὸν
» δόλον θέλοντα ν' ἀπαλλαχθῆ ἐκ τοῦ ἐπικειμένου κινδύ-
» νου; »

Καὶ παρακατιῶν, ἐν σελίδι 17 τῆς ἐκθέσεώς μου, ἔλεγον,
εἰς τὴν Σύγκλητον.

« Προσθετέον εἰς ταῦτα, ὅτι τὴν κατάχρησιν τῆς δηλη-
» τηριάσεως τῶν φυτῶν ἔκαμεν ὁ Χελδραΐχ περὶ τὰς ἀρχὰς
» τοῦ ἔτους. Ἄφ' οὗ δὲ ΕΝ ΠΑΣΗΙ ΑΓΝΟΙΑΙ ΜΟΥ ἐπλη-
» ρώθησαν τὰ ἔξοδα παρὰ τοῦ Γραφείου, μοὶ ἐπεμφε νὰ
» ὑπογράψω τοὺς λογαριασμοὺς κατὰ τὸ σύνθησις διὰ τὸν
» τύπον περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους, ὡς τοῦτο γαίρεται ἐκ τε
» τῆς ἡμερομηνίας, τῶν ἀποδεικτικῶν καὶ τῶν κατα-
» στάσεων καὶ ΕΚ ΤΙΝΩΝ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ ἃς ἔθεσα ἸΔΙΑΙ
» ΧΕΙΡΙ ΕΠ' ΑΥΤΩΝ ΚΑΤΩΘΕΝ πρὸς τε τὸν φωτισμὸν
» τοῦ ἐπιφορτισθσομένου τὴν ἐξέλεξι τῶν λογαριασμῶν
» τοῦ Μουσείου, καὶ ὅπως ΕΠΙΣΤΗΣΩ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗΝ
» αὐτῆς ΤΗΣ ΣΥΓΚΛΗΤΟΥ ἸΔΙΩΣ (!!) εἰς τὰ κονδύλια
» ταῦτα. »

Ταῦτα ἐγὼ ἔλεγον, καὶ παρακατέθεσα ἐγγράφως εἰς τὴν
Σύγκλητον τὴν 28 Ἰουλίου.

Τί λέγετε δὲ τώρα περὶ τούτων, ἀφιλοκεροδέστιατε Χελ-
δραΐχ, καὶ ἀχυροθρεμμένε μου κύριε Λεβιδῆ;

Ζητήσας παρὰ τῆς πρυτανείας, καὶ λαβὼν τὴν ἀ-
δειαν νὰ ἐξελέξω τοὺς λογαριασμοὺς τοὺς παρέχον-
τας τὰ σπουδαιότατα μαρτύρια τῆς καταχρήσεως, σὰς ἠνώ-
χλησα βεβαίως εὐσυνείδητοι, Κύριοί μου, δι' αὐτῆς τῆς
ἐπὶ τῶν πειστηρίων τοῦ ἐγκλήματος σημειώσεώς μου, τὴν
ὁποίαν ἐτυλίχσατε νὰ καλέσητε ἀναισχύντως πλαστο-
γραφίαν!

Ἀλλὰ τοιαύτας πλαστογραφίας, ἄθλιοι! θὰ κάμω πάν-
τοτε ἐγὼ, καὶ τοιαύτας θὰ μάθω καὶ τὸ τέκνον μου νὰ κά-
μη, διότι δι' αὐτῶν ἀνακκλύπτονται οἱ τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους
κατεμπροσρούμενοι.

Σὰς οἰκτεῖρω ἀληθῶς, ὦ συκοφάνται, ἔροντες τὰς αὐτὰς
κλίσεις καὶ τὴν αὐτὴν ὀρμένφυτον ῥοπήν! πλὴν δὲν ἐμαν-
θάνετε καὶ ὅτι ἐγὼ ἐνώπιον Ὁλοκλήρου συνεδριαζούσης
Συγκλήτου, ἀρέγων μεγαλοφώνως τὰ ἐνωτέρω τὴν 28

Γουλλίου διὰ νὰ μὴ ἐρυθριάτε σήμερον (ἂν ποτὲ ἠου-
θριάσατε) σεῖς οἱ παιήσαντες ταύτην τὴν ἀνακάλυψιν μετὰ
9 ἡμέρας ἤτοι τὴν 5 Αὐγούστου ;

Τοὺς νόμους τοῦ Κράτους ὀρεῖται πᾶς πολίτης νὰ γνωρί-
ζη καὶ νὰ φυλάττῃ· ἀλλὰ τὴν ἐνδόμυχον ἀπαγόρευσιν τοῦ
νὰ μὴ πράττῃ τις ἐγκλημα, δὲν τὴν ἔχουσι, εἰμὴ οἱ φύσει
πλασθέντες καλοὶ πολῖται, καὶ οἱ διὰ προσκλήτων παρα-
δειγμάτων οἰκογενειακῆς ἀρετῆς ἄνθρωποι. Μόνοι οἱ φερέσι-
κοι, οἱ ἀγύρται, καὶ οἱ τυχοδιώκται ἀδιαφοροῦσι περὶ τῶν νό-
μων τοῦ Κράτους, καὶ ὑπόκεινται εἰς ἐγκλήματα ! Καί
τοιούτου, οὐδεὶς βεβαίως μ' ἐγνώρισε, μετὰ 48 ἐτῶν ἐντι-
μον βίον καὶ σπουδᾶς, μετὰ 16 χρόνων ὠφέλιμον Καθηγε-
εῖν, μετὰ 20 ἐτῶν ἀποκλειστικὴν λατρείαν πρὸς τὴν ἐπι-
στήμην μου !

Κακῶς ζῆτεῖς, Κ. ἐπιμελητὰ, ἀπὸ τοιούτων συκοφαντιῶν
νὰ ὠρελθῆς· αἱ αὐταπόδεικτοι παρανομίαι, καὶ καταχρήσεις
δὲν κλύπονται διὰ τεχνικῶν περιστάσεων ἰουδαϊκῆς μὲν,
ἀλλ' ἀφουὸς ἐπινοήσεως· οἱ ἀριθμοὶ, οἱ ἀθυρότομοι, οὗτοι
κατὰ τὴν λίβελλον δὲν μεταβάλλονται !

ι.) Ὁ Κύριος ΦΟΝ Χελδράϊχ διαρρήγνυται θέλων νὰ
μᾶς πείσῃ (τοὺς κουτούς !) ὅτι *τῆσσεράκοντα πέντε* κιβώ-
τια (καὶ οὐχὶ 43 ὡς κατὰ *λίβηλον ἐτ πωσα*) σταλέντα εἰς τὸ
ἐξωτερικόν, πλήρη πτηνῶν, ἐντόμων, φυτικῶν καὶ ζωϊκῶν
ἀπολιθώσεων, σπόρων εἰς μεγάλας ποσότητας, καὶ διαφόρων
ὄρυκτῶν τῆς φυσικῆς ἱστορίας, ὡς λέγουσι αἱ διασηφῆσεις του,
ἐσάλησαν λόγῳ ἀνταλλαγῶν φιλικῶν, καὶ χάριν ἐπιστημο-
νικοῦ σκοποῦ. Ἀναμειγνύει δὲ μὲ ταῦτα ἀποστολὰς ζώοντων
φυτῶν, καὶ ὀνόματα τοῦ Μουσείου, ἃς ἐγὼ δὲν ἀνέφερον,
διότι ἦσαν ἐπίσημοι ἀποστολαὶ γενομένην ἐν γνώσει καὶ ἐ-
μοῦ καὶ τοῦ Κ. Μητζοπούλου, καὶ οὐδὲν ἔχουσι κοινὸν μὲ
τὰ παρ' αὐτοῦ σταλέντα κιβώτια. Ὡς καλῶς ἐνθυμούμαι μάλ-
ιστα τὰ κιβώτια αὐτῶν, παρεδόθησαν εἰς τὰς ἐνταῦθα Πρεσ-
βείας τῶν Κρατῶν ὅπου ἐπέμποντο, αἵτινες ἐρρόντισαν ἐπὶ
τὸ συμφερότερον περὶ τῆς ἀποστολῆς των.

Κατὰ τὸν ΔΕ Χελδράϊχ, λοιπόν, 45 κιβώτια ἐν οἷς τὰ
τεταριγευμένα ἔντομα, ἐπέμποντο κατὰ *χιλιάδας* ! ἐν οἷς
αἱ φυτικαὶ ἀπολιθώσεις τῆς Κύμης ἐπέμποντο καθ' ἑκατομ-
τάδας ! ἐν οἷς τὰ δέρματα τῶν πτηνῶν (τὰ ὅποια Ἀναστά-

σιοι Μόσχοι, ὁ Πλακιώτης δὲν διατάριεν ὡς περὶ τεταρχειομένα! ἀλλ' ὡς πούλιχ παστά!) ἐπέμποντο καθ' ὁκάδας! Τεσσαράκοντα πέντε, λέγω, κιβώτια, ἐν οἷς τὰ ἕξ καὶ μεγάλα ἐκεῖνα τοῦ ταριχευτοῦ Γουγκιάρδη, τὰ ἐπιθεωρηθέντα παρὰ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς ἐπὶ παρουσίᾳ, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κ. ΦΟΝ Χελδράϊχ, ὅλα ταῦτα, μᾶς βεβαιοῖ, ὁ φιλαλήθης αὐτὸς κύριος, ὅτι εἶναι ἀθῶαι ἀποστολαὶ γενόμεναι δι' ἐπιστημονικῶν σκοπῶν.

Καὶ ἔχει δίκαιον! διότι τίς ἄλλος ἐπιστημονικώτερος σκοπὸς διὰ τοὺς παντοιοτρόπως προσπαθοῦντας νὰ πληρῶσῃ τὸν κορβανάν αὐτῶν, ἢ ἡ πλήρωσις τοῦ κορβανά αὐτῶν;

Ἀκούετε Ἕλληνας; Τεσσαράκοντα πέντε κιβώτια πλήρη φυσιογραφικῶν ἀντικειμένων ἀνακαλύπτονται ἃν ἐστάλησαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν χωρὶς τὰ ἔχωμεν τῆς παρ' ἀμφοτέρων εἰδησιν οἱ ἔφοροι τοῦ Μουσείου, καὶ μᾶς λέγουσιν, ὅτι ἐστάλησαν δι' ἐπιστημονικῶν σκοπῶν! Καὶ δὲν ἔρχεσθε νὰ ἰδῆτε ἐν ὅσα ἔχωμεν εἰς τὸ Μουσεῖον ἀκούσι νὰ γεμισώσιν ἄλλα 45 κιβώτια;

Ἄλλ' ἂν μὴ ματαιοπονῇ ὁ Κύριος ΦΟΝ Χελδράϊχ. Αἱ κατατεθεῖσαι εἰς τὴν ἀνάκρισιν μάρτυρα συνδυαζόμεναι μεταξὺ των ἐξηγοῦσι τὸν ἀληθῆ ἐπιστημονικὸν σκοπὸν δι' ὃν ἐστάλλοντο τὰ φυσιογραφικὰ ἀντικείμενα εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Πληροφορῶ δὲ τὸν Κύριον ΔΕ Χελδράϊχ, ὅτι ἀνεκάλυψα καὶ ἄλλας ἀποστολάς του, καὶ ὅτι ἔχω πάσας τὰς διασαφῆσεις τῶν Τελωνεῶν εἰς χεῖράς μου ΕΠΙΚΕΚΥΡΩΜΕΝΑΣ παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, ἂν θέλω παραρτῆσαι εἰς τὸ ὑπουργεῖον μόνις μοῖς ζητηθῶσιν.

Χάριν ὁμῶς ἀστεϊσμοῦ, (διότι τῇ ἀληθείᾳ ἀποβαίνει ἐν τῇ συγχύσει του ἀστεϊστάτος ὁ γνωστός καὶ εἰς τὰ δύο ἡμισφαίρια τῆς Ἑλλάδος σοφός) τοῦ κάρῳ μίαν ἀθωοτάτην παρατήρησιν.

Τὰ ἕξ μεγάλα κιβώτια, τὰ ὁποῖα μόνις ἠδυνήθησαν διὰ τὸ πολὺ βάρος των νὰ φορτώσῃσιν ἐπὶ μεγάλων ἀμαξῶν, καθὼς λέγουσιν οἱ αὐτόπται μάρτυρες, καὶ τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ὁ ταριχευτὴς Γουγκιάρδης, ὡς γνωστόν, ἐξ αὐτοῦ τοῦ αἵκου τοῦ κυρίου ΦΟΝ Χελδράϊχ, καὶ διὰ τὰ ὁποῖα μᾶς λέγει, ΟΓΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΖΗΤΗΤΑΙ ΠΑΡ ΑΥΤΟΥ ΛΟ

ΓΟΣ (sic!) διότι περιείχον τὰ πράγματα τοῦ Γουγκιάρδη! διατι ἐπέμφθησαν ἐν ὀνόματι τῆς ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ; Τί ἤθελε τὸ ὄνομα τοῦ Μουσείου διὰ τὰ πράγματα τοῦ Γουγκιάρδη; Καὶ δύνανται νὰ ὀνομασθῶσι πράγματα τοῦ Γουγκιάρδη τὰ πτηνὰ, τὰ φυτὰ, καὶ τὰ Πικερμιακὰ ὄστᾶ, διότι μεταξύ αὐτῶν ὑπῆρχεν ἐν ξίφος καὶ ἐν τουφέκι δίκανον χαλασμένον;

Πρὸς φωτισμὸν περισσότερον τοῦ ἀνγνώστου ἐπαναλαμβάνω πάλιν τὴν περὶ αὐτῶν διασάφησιν τοῦ Τελωνείου Ἀθηνῶν.

« Ἀὔξων ἀριθμὸς τοῦ Βιβλίου τῶν διασαφήσεων τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ τελωνείου Ἀθηνῶν 33.

» Ἀριθμὸς διασαφήσεως 54.

» Διὰ αὐτῆς ἐφόρτωσεν τὴν 31 Μαΐου Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ! ἐπὶ τοῦ διὰ ΓΕΝΟΒΑΝ ἀναχωροῦντος γαλλικοῦ ἀτμοκινήτου.

» Ἐξ, ἀρθ. 1—6 κιβώτια περιέχοντα φυτὰ ξηρὰ ἀξίας » δραχ. 100.

» Ἐν τουφέκιον δίκανον χαλασμένον.

» Φυτὰ ξηρὰ ἀξίας δραχ. 100.

» Πουλιὰ βαλσαμωμένα ἀξίας δραχ. 300.

» Ὀρυκτὰ πέτρας, ἀξίας δραχ. 200.»

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 αὐγούστου 1865.

Ὁ ἀρχιεπιφύλαξ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου

(Τ. Σ.) ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Ἐξήγησέ μας φιλιληθῆσαι καὶ ἀφιλοκερδέστατε ΔΕ Χελδράχ, πῶς ἡ Διεύθυνσις τοῦ Μουσείου, χωρὶς νὰ ἔχωμεν ἐλδῆσῃ τινα οἱ ἔφοροι, καὶ ὡς ὁ κύριος Μητσόπουλος ἀμαλορεῖ, ἐπεμψεν ἐξ αὐτοῦ τοῦ οἴκου σου μετὰ τὸν Γουγκιάρδην, εἰς Γένοβαν, πουλιὰ βαλσαμωμένα, φυτὰ, καὶ Πικερμιακὰ ὄστᾶ, τὰ ὁποῖα διὰ νὰ μὴν κάμουν κακὴν ἐντόπωσιν ἐγράφησαν ὀρυκτὰ πέτραι, μετὰ ξιφῶν καὶ τουφεκίων χαλασμένων! Καὶ δὲν εἶσαι υπεύθυνος σὺ, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ὁποίου, ἐγένετο ἡ ἐξαγωγή; Αἱ δὲ ἀσθενεῖς προφασιολογίαι σου, ὅτι ταῦτα ἦσαν πράγματα τοῦ ταριχευτοῦ (ὡς νὰ εἶχε δικαίωμα ὁ Γουγκιάρδης ν' ἀποστέλλῃ συλλογὰς, ἀφ' οὗ τοῦτο ρητῶς ἀπηγορεύθη εἰς σὲ τὸν ἴδιον) τί ἄλλο ἀπο-

δεικνύουσιν, ἢ ὅτι ἀνεχόμενος ταύτην τὴν ἐκ τοῦ οἴκου σου γενομένην ἀποστολὴν, παρ' ὑπαλλήλου τοῦ Μουσείου, εἶσαι συνένοχος δι' αὐτήν, καὶ ὅτι, καὶ τὸ Μουσεῖον, καὶ τὸ ἐν τῷ οἴκῳ σου ἐπινοηθὲν δωμάτιον τοῦ ταριχευτοῦ οὐδὲν ἄλλο ἦσαν διὰ σέ, ἢ ἀποθήκη τῶν ἐμπορικῶν σου ἐπιχειρήσεων ; Ἀλλ' ἄς ἔλθω εἰς τοὺς σπόρους.

Σ' ἐρωτῶ ἀφιλοκερδέστατε ΦΟΝ Χελδράιχ, σπουδάζων λέγεις, ὅτι δι' ἐπιστημονικῶν σκοπῶν, ὡς ἔφορος τοῦ Δενδροκομείου, ἢ ἐπιμελητῆς τοῦ Βοτανικοῦ κήπου, ἀπέστειλας τόσα κιβώτια σπόρων ;

Καὶ δὲν ἐπεμψες σὺ τὸν Ἀναστάσιον Μόσχον εἰς Πάτρας νὰ συλλέξῃ, καὶ δὲν σοὶ ἔφερον αὐτὸς, ὑπὲρ τὰς 100 ὀκάδας καθαρὸν σπῶρον ἐλάτης ἐκ τοῦ Παναχαϊκοῦ ;

Δὲν ἐπεμψες τὸν ἀρχικηπουρὸν τοῦ Δενδροκομείου Γεώργιον Βουλγαράκη, μετὰ πολλῶν ἐργατῶν εἰς Πάρνηθα, διὰ νὰ συλλέξωσι, καὶ σοὶ ἔφερον, μεγάλην ποσότητα σπόρων ἐλάτης ;

Δὲν ἐπεμψες τὸν Ἡλίαν Τρίλλην, μετὰ τὸ ταξιδεῖόν μου εἰς Βιτώλια τῆς Μακεδονίας, ἐφοδιάσας αὐτὸν δι' ἐγγράφου σου ἄνευ ἀριθμοῦ, ἀλλὰ φέροντος τὸν τίτλον τῆς Διευθύνσεως τοῦ Φυσιογραφικοῦ Μουσείου! καὶ τὴν μεγάλην σφραγίδα αὐτοῦ ἐπὶ ἰσπανικοῦ κηροῦ! ἄνευ γνώσεως οὐδενὸς τῶν ἐφόρων, διὰ νὰ συλλέξῃ, ὡς καὶ συνέλεξε, τοὺς σπόρους τῆς Πεύκης τοῦ Γρισεβαχίου, τῆς ὁποίας τὴν θέσιν ἐγὼ ἐξηκρίβωσα ; Τὸ ἐγγραφὸν δὲ τοῦτο συλληφθὲν παρ' ἐμοῦ διὰ τῆς ἀστυνομίας, δὲν κατετέθη εἰς τὴν ἀνάκρισιν ; Καὶ δὲν ἐπωλήθησαν ὀλίγοι κόκκοι τούτου τοῦ σπόρου παρὰ τῶν ἐν Γερμανίᾳ φυτεμπορικῶν καταστημάτων εἰς μεγίστην τιμὴν, διότι ἀκριβὰ ἐπωλήθησαν παρὰ σοῦ, ὡς μαρτυροῦσιν οἱ εἰς χεῖράς μου κατάλογοι τῶν καταστημάτων αὐτῶν ;

Ἔολα ταῦτα δι' ἐπιστημονικῶν σκοπῶν ἔκαμες ;

Δὲν ἐπώλησες σὺ ἐνταῦθα εἰς διαφόρους παρεπιδημούντας ἀξιοτίμους ξένους σπόρους ἐλάτης, ὡς μάρτυρες κατέθεσαν εἰς τὴν ἀνάκρισιν, πρὸς δραχ. 6 τὴν ὀκάν! καὶ δὲν σοὶ παρήγγειλαν ὅτι ἡ τιμὴ εἶναι ὑπέρογκος, καὶ δὲν τοῖς συμφέρει νὰ ἀγοράσωσιν περισσώτερον ;

Νομίζεις ὅτι ἀπέβίωσεν ὁ Ἀναστάσιος Μόσχος, ὅστις σοὶ ἔφερε τὰ χρήματα, καὶ οἱ ἀξιώτιμοι ὑπάλληλοι τοῦ Γαλλικοῦ προξενείου οἵτινες τῷ τὰ ἐπλήρωσαν ;

Ὅς καὶ κυψέλας μελιτῶν τοῦ Ἰμμητοῦ δὲν ἔπειψας εἰς Γερμανίαν καὶ δὲν ἐπληρώθης περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους τοῦτου το ἀντίτιμον αὐτῶν παρὰ τοῦ ἀξιότιμου κυρίου Δεκόζη Βούρου;

Τί ἀποδεικνύουσι ὅλα ταῦτα; Ἐπιστημονικὰς ἀνταλλαγὰς καὶ ἀποστολάς, ἢ ἐμπορίων φυσιογραφικῶν ἀντικειμένων πρὸς πλήρωσιν τοῦ κορβανᾶ σου;

ιζ.) Μετὰ τοῦ ἐμπορίου τῶν φυσιογραφικῶν ἀντικειμένων συνδέεται ἀδιασπᾶστος καὶ ἡ εἰς δύο μερίδας διαίρεσις τῶν Πικερμιακῶν ὄσων παρὰ τοῦ Γουκκιάρδη, ὧν τὰ μὲν ἐπέμποντο εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, τὰ δὲ (καὶ ἦσαν ἡ μερίς τοῦ Λέοντος) εἰς τὸν οἶκον τοῦ κυρίου ΦΟΝ Χελδράιχ. Φυσικὸν πύρισμα ταύτης τῆς πατρικῆς προνοίας τοῦ Γουκκιάρδη ἦτον, τὰ ὅσα ἔλαβεν οὗτος ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Χελδράιχ κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του. Τὴν διαίρεσιν ταύτην τῶν κιβωτίων ἠρνήθη κατ' ἀρχὰς ὁ Χελδράιχ, ληθμονήσας δὲ τί εἶπεν ἄλλοτε, δικαιολογεῖται σήμερον, λέγων.

«Πολλάκις μὲν αἱ ἀμάξαι αἱ φέρουσαι κιβώτια πλήρη ὀσῶν Πικερμίου στέλλόμεναι παρὰ τοῦ ἐξωρῦττοντος αὐτὰ Γουκκιάρδου ἐφάταν εἰς Ἀθήνας νύκτα ὅτε ἦτον κλεισμένον τὸ Πανεπιστήμιον, ἐν τῷ ὁποίῳ τὸ Μουσεῖον, καὶ τούτου ἕνεκα ἐξεφορτόνοντο πρὸς ἀνησυχίαν τῆς οἰκογενείας μου ἐν τῇ οἰκίᾳ μου, ἐν ᾗ καὶ τὸ δωμάτιον τῶν ἐργασιῶν τοῦ Μουσείου, ἀλλ' ὅμως μετεκομίζοντο πάλιν ἔπειτα ἐκ τοῦ δωματίου τούτου εἰς τὸ Μουσεῖον.»

Εὐγνωμονῶ καὶ διὰ τὴν ἐξομολόγησιν ταύτην εἰς τὸν ΦΟΝ Χελδράιχ ἄλλὰ τὸν ἐρωτῶ πότε τὸ Πανεπιστήμιον ἐμεινεν ἐρημὸν καὶ ἀκατοίκητον; κατὰ πόσον εἰς αὐτὸ οἱ Κλητῆρες μέχρις ἐσχάτων, καὶ ἀναχωρησάντων τούτων δὲν διηνοκτέρευεν ἀπόσπασμα πυροσβεσῶν μέχρι πρωΐας; δὲν κατοικεῖ καὶ δὲν κοιμᾶται πάντοτε ἐν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς, ὁ ὑπογραμματεὺς, καὶ ὑπρέτρια ἐπὶ ἔτη 14 ὑπηρετοῦσα ἐν αὐτῷ ἀσφαλέστερα ἦσαν τὰ βαρέα κιβώτια, τὰ πλήρη ὀσῶν, εἰς τὴν οἰκίαν του, ἢ εἰς τὰς εὐρείας σοὰς καὶ τοὺς προδόμους τοῦ Πανεπιστημίου; ἦτον τὸ Πανεπιστήμιον πλησιέστερον εἰς τοὺς ἀμαξηλάτας, ἢ ὁ οἶκός του; Ἐσύμφερε ν' ἀναχωρήσῃ περὶ δύσιν ἡλίου βαρέως φορτωμένα ἀμάξια ἐκ Πικερμίου, ἐν ᾗ ἡ ὁδὸς εἶναι ἀνώμαλος καὶ ὁ δονισμὸς τῶν ἀμαξῶν κινδυνώδης διὰ τὰ εὐ-

θραυστά ὄρυκτά ὄσα ; καὶ διατί, τέλος, ἀφ' οὗ ἀπαξ μόνον ἐβόησαν νύκτωρ τὰ πεμπόμενα καὶ κατετέθησαν εἰς τοῦ Πανεπιστημίου τὸν πρόδομον χωρὶς νὰ πάθωσι τι, διατί, λέγω, τὰς λοιπὰς φορὰς διευθύνοντο εἰς τοῦ ἐπιμελητοῦ τὸν οἶκον ἵππου τὸ Η Ε Π Ι Ο Ν Α Ι Ο τοῦ ταριχευτοῦ δωματίου ! Τί μῦθοι εἶναι αὐτοί ;

Τὶ ἀληθεία ἀπηύδησα καὶ ἀηδίασα συζητῶν πράγματα ἡλίου φανώτερα ! Καὶ εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχωσιν πολῖται Ἕλληνες κωφεύοντες εἰς τοιαῦτα προφανῆ μαρτυρία καὶ τυφλόττοντες εἰς τοιαύτας ἀταποδείκτους καταχρήσεις ;

Ἄλλ' ὁ κύριος ΔΕ Χελδράϊχ κάπως ἐπὶ τὸ Δημοσθενικώτερον ἀπασιώπησεν, διατί δὲν ἐγένοντο ἐπὶ δημαπρατῆα μειοδосίας τὰ ἐργάρια τοῦ Μουσείου.

Ὁ Κύριος ΦΟΝ Χελδράϊχ δὲν μᾶς ἐδικαιολογήθη, διατί ἐν ᾧ πρὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους ταριχεύη ὁ ταριχευτῆς Σχράδερος ἐν τῷ Μουσείῳ, αὐτὸς ἐξαχάλουθει λαμβάνων δραχμὰς 30 κατὰ μῆνα, μέχρι σήμερον δι' ἐνοίκιον δωματίου ταριχευτοῦ ;

Ὁ κύριος ΦΟΝ Χελδράϊχ λησμονεῖ νὰ μᾶς πληροφορήσῃ ἐὰν τῷ ἐγένετο ποτὲ κατ' οἶκον ἐρευνα πρὸς τῆς ἀστυνομίας δι' ὑπεξαίρεθέντα παρὰ τοῦ Γουγκιάρδη, ἢ ἄλλου ὅστ' ἂ Πικερμίου.

Ὁ κύριος ΔΕ Χελδράϊχ λησμονεῖ καὶ ἄλλα πολλά' ἄλλα δὲν πειράζει ! τὰ ἀπέφυγε δια νὰ μὴ κάμη ὑγκωδέστερον το φυλλάδιόν του.

Δι' ἐν πράγμα μόνον εὐγνωμονῶ εἰς τὸν Κύριον ΦΟΝ Χελδράϊχ, ἐὰν ἔρχεται ἀληθείας, καὶ τοῦτο εἶναι ἡ καταμνήσας του ἐπὶ συγκοφαντία ! Ἰσα ἴσα τοῦτο ἤθελα καὶ ἐγώ ! Εἰς τὴν συγκοφαντίαν ἐπιτρέπεται πᾶσα ἀπόδειξις.

Ἐν μᾶθημα πικρὸν ἔλαβον ἐκ τῆς ἐπιμονῆς μεθ' ἧς προστατεύεται ἡ κατάχρησις ἀπέναντι τῆς ψηλαφητῆς ἀληθείας καὶ ἰδοὺ τὸ ἐπιμύθιον του.

« Ἐὰν ἴδω τὰς Ἀθήνας ὕλας καιομένας ἐν τῷ μέλλοντι » καὶ δύνωμαι δι' ὀλίγου σιέλου νὰ σβύσω τὴν πυρκαϊάν, νὰ μὴ πράξω τοῦτο, ἀλλ' ἀνάψω ἐξ αὐτῆς τὸ σιγάρου μου ν' ἀκολουθήσω συρίζων καὶ ἀδιάφορος τὸν δρόμον μου. »

Σῶζε, Θεε, τὴν δυσυχῆ πατρίδα μου καὶ τὸν βασιλέα της. Ὑστερόγραφοι. Βιπέ φίλε μου, ΦΟΝ Χελδράϊχ εἰς τὸν

προστάτην σου Κ. Λεβίδην, ὅτι μ' ὄσας ἐκτοξεύσῃ κατ' ἐμοῦ
βρισηράς ὕβρεις δὲν θέλει κατορθώσει ποτὲ νὰ μὲ κάμῃ νὰ
θυμώσω. Εἶμαι ἀναίσθητος εἰς τὰ κακά, ὅσον αὐτὸς εἶναι
εἰς τὰ καλά. Πᾶσα δὲ ἀπάντησίς μου πρὸς αὐτὸν εἶναι τιμὴ
τὴν ὁποῖαν διὰ τὴν ἄρκην φιλαργυρεύομαι νὰ τῷ ἐπιδαφιεύ-
σω. Στεῖλλέ μου καὶ μερικά φυλλάδιά σου νὰ διανεμηθῶσι
μετὰ τοῦ ἰδικοῦ μου.

Θ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023157